

- a jogalap nélküli gazdagodás tilalma elvének megsértése: a Bizottság által követelt teljes összeg megtérítése azzal a következménnyel járna, hogy az jogalap nélkül gazdagodna, mivel a felperes által elvégzett munkák és elkészített tanulmányok birtokába jutna anélkül, hogy ezek elvégzéséért fizetett volna;
- a szerződés végrehajtása során az ellenőrzési jogkör Bizottság általi megsértése.

2009. július 22-én benyújtott kereset — Intel kontra Bizottság

(T-286/09. sz. ügy)

(2009/C 220/86)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Intel Corp. (Wilmington, Egyesült Államok) (képviselők: N. Green, I. Forrester, QC, M. Hoskins, K. Bacon, S. Singla Barristerek, A. Parr és R. MacKenzie Solicitorok)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

A felek kereseti kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság teljes egészében vagy részben semmisítse meg a Bizottság COMP/C-3/37.990 — Intel ügyben 2009. május 13-án hozott C(2009) 3726 végleges határozatát;
- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság törölje el vagy jelentősen csökkentse a kiszabott bírságot;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot az Intel költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a jelen keresettel a Bizottság COMP/C-3/37.990 — Intel ügyben 2009. május 13-án hozott azon C(2009) 3726 végleges határozatának az EK 230. cikk alapján történő megsemmisítését kéri, amely megállapítja, hogy a felperes 2002 októberétől 2007 decemberéig az EK 82. cikk és az EGT-megállapodás 54. cikkének vonatkozásában egyszeri és folyamatos jogsértést követett el oly módon, hogy a versenytársaknak az X86 mikroprocesszorok (central processing units, a továbbiakban: CPU) piacáról történő kiszorítására irányuló stratégiát folytatott. A felperes továbbá a vele szemben kiszabott bírság eltörlését vagy csökkentését kéri.

A felperes keresete alátámasztására a következő jogalapokat terjeszti elő.

Először is előadja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot:

- (a) annak megállapításakor, hogy az Intel által a vevői részére nyújtott feltételes árengedmények — feltételhez kötöttségük folytán — önmagukban visszaélészerűek voltak, anélkül hogy bizonyította volna, hogy ezen árengedmények ténylegesen alkalmasak voltak-e a verseny kizárására;

(b) azzal, hogy a „nyilvánvaló korlátozások”-nak nevezett visszaélészerű korlátozásokra hagyatkozott, és nem végezte el e korlátozásokra tekintettel a verseny kizárására (vagy a kizárásra alkalmas vagy azt valószínűsítő hatásra) vonatkozó elemzést;

(c) azzal, hogy nem vizsgálta meg, hogy az Intel és vevői közötti árengedményre vonatkozó megállapodásokat végrehajtották-e az Európai Közösség területén, és/vagy azonnali, jelentős, közvetlen és előrelátható hatást gyakoroltak-e az Európai Közösségben.

Másodsorban a felperes előadja, hogy a Bizottság a bizonyítékok elemzése során nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének. Ennek megfelelően a Bizottság nem bizonyította, hogy az Intel árengedményre vonatkozó megállapodásainak feltétele az volt, hogy a vevők teljes vagy szinte teljes x86 CPU szükségletüket az Inteltől szerezzék be. Ezenfelül a Bizottság a „hasonlóan hatékony versenytárs” („as efficient competitor”, a továbbiakban: AEC) tesztet alkalmazta annak megállapítása céljából, hogy az Intel árengedményei alkalmasak voltak-e a verseny korlátozására, azonban számos hibát követett el az e teszt alkalmazásával kapcsolatos bizonyítékok elemzése és mérlegelése során. A Bizottság nem foglalkozott az Intel engedményei hatására vonatkozó bizonyítékok egyéb kategóriáival sem. A Bizottság így különösképpen:

- (a) nem vizsgálta azokat a bizonyítékokat, amelyek rámutatnak arra, hogy az állítólagos jogsértés időtartama alatt az Intel egyik versenytársa lényegesen növelte piaci részesedését és nyereségességét, és hogy e versenytárs saját hiányosságai folytán volt sikertelen a piac meghatározott szegmensein és/vagy meghatározott eredetiberendezés-gyártókkal („original equipment manufacturers”, „OEM”) szemben;
- (b) nem állapított meg okozati kapcsolatot az álláspontja szerint feltételes árengedmények és az Intel vevőinek azon döntése között, hogy nem vásárolnak ettől a versenytárstól;
- (c) nem vizsgálta meg az Intel árengedményei vevőkre gyakorolt hatására vonatkozó bizonyítékokat.

Harmadrészt a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy az Intel a versenytársak kiszorítására irányuló hosszú távú stratégiát folytatott. E megállapítást nem támasztják alá a bizonyítékok, és az nem egyeztethető össze a Bizottságnak az Intel egyes vevőire vonatkozó (a szóban forgó két termékkel és az időtartammal kapcsolatos) állításai töredékes mivoltával.

A felperes azt is előadja, hogy a határozat teljes egészét vagy egy részét meg kell semmisíteni arra tekintettel, hogy a Bizottság a közigazgatási eljárás során lényeges eljárási szabályokat szegett meg, és ezzel jelentősen megsértette az Intel védelemhez való jogát. A Bizottság különösképpen:

- (a) nem biztosította a szóbeli meghallgatást az Intelnek a kiegészítő kifogásközléssel és a tényállást közlő levéllel kapcsolatban, jöllehet azok új állításokat tartalmaztak és olyan új bizonyítékokra támaszkodtak, amelyek a megtámadott határozatban kiemelt helyen szerepelnek;

- (b) a felperes kérelme ellenére nem csatolta az ügy irataihoz a versenytárs meghatározott belső dokumentumait, jöllehet e dokumentumok a felperes álláspontja szerint:
- (i) a Bizottság Intellel szembeni állításai szempontjából közvetlenül relevánsak voltak,
  - (ii) valószínűleg felmentették volna az Intelt, és
  - (iii) az Intel azokat pontosan meghatározta;
- (c) nem készített megfelelő jegyzőkönyvet az Intel egyik vevője azon kulcsfontosságú tanújának meghallgatásáról, aki nagy valószínűség szerint felmentő bizonyítékot szolgáltatott.

A felperes ezenfelül az EK 229. cikk alapján — három fő jogalapra támaszkodva — vitatja a vele szemben kiszabott bírság mértékét.

Először is előadja, hogy az 1 060 000 000 eurós bírság (amely a Bizottság által egyetlen cégre eddig kiszabott legmagasabb összegű bírság) nyilvánvalóan aránytalan tekintettel arra, hogy a Bizottság nem állapította meg, hogy a fogyasztókat sérelem érte, vagy a versenytársak kiszorultak volna a piacról.

Másodsorban a felperes előterjeszti, hogy nem sértette meg szándékosan vagy gondatlanságból az EK 82. cikket: a Bizottság AEC tesztje olyan információkon alapult, amelyekről a felperesnek nem lehetett tudomása az árengedményeknek a vevői részére történő nyújtásakor.

Harmadrészt a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a bírság kiszabásánál nem megfelelően alkalmazta a 2006-os bírságkiszabási iránymutatást, és irreleváns vagy helytelen tényezőket vett figyelembe.

2009. július 27-én benyújtott kereset — Carrols Corp. kontra OHIM — Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL)

(T-291/09. sz. ügy)

(2009/C 220/87)

A keresetlevél nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Carrols Corp. (New York, Amerikai Egyesült Államok) (képviselő: I. Temino Cenicerós ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-tervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Giulio Gambettola (Los Realejos, Spanyolország)

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság a keresetet és mellékleteit nyilvánítsa elfogadhatónak;
- helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács határozatát a 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapuló törlési okok vonatkozásában; és
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A törlés iránti kérelemmel érintett közösségi védjegy: a „Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL” szövelemet tartalmazó ábrás védjegy a 25., 41. és 43. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában (002938801. sz. védjegybejelentés).

A közösségi védjegy jogosultja: Giulio Gambettola.

A közösségi védjegy törlését kérelmező fél: a felperes.

A törlést kérelmező védjegye: a „Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL” szövelemet tartalmazó 2 201 552. sz. nemzeti ábrás védjegy és a 2 201 543. sz. „POLLO TROPICAL” nemzeti szövevédjegy 41. osztályba tartozó szolgáltatások (éttermi szolgáltatások) vonatkozásában.

A törlési osztály határozata: a törlési osztály a törlési kérelmet elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 53. cikke (1) bekezdése a) pontjának téves értelmezése.

Az Elsőfokú Bíróság 2009. július 14-i végzése — Mepos Electronics kontra OHIM (MEPOS)

(T-297/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2009/C 220/88)

Az eljárás nyelve: angol

A nyolcadik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 247., 2008.9.27.